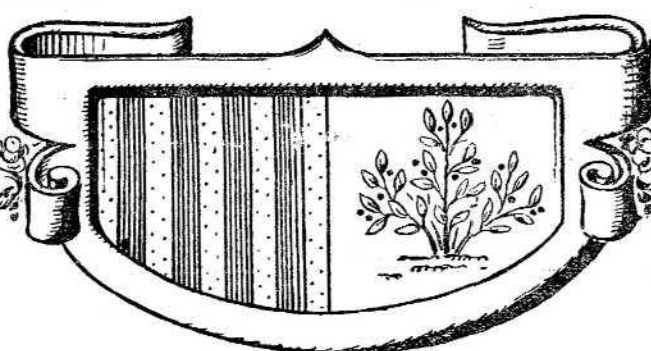

BADALONA

SETMANARI

CATALA

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIO
 Adós i comarca, un mes, 150 ptes : Fora, trimestre, 2 ptes.
 Aranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
 A PREUS DE TARIFA

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

CAPITAL Ptes. 5.000.000
 RESERVES Ptes. 400.000

Inscrit en la Comissaria Régia de la Banca Privada

AGENCIA D'ARBÓS

RAMBLA GENER, 1 I CARRER MAJOR, 64
 TELEFON 691

Negocién tots els cupons venciment primer del corrent, i els del DEUTES INTERIOR, EXTERIOR I AMORTITZABLE 4 per 100, I OBLIGACIONS TRE-SOR de venciment primer d'Octubre pròxim.

Compra-venda de valors al compta, i per compte dels clients.

Admetém valors en Compte corrent i en Custodia, abonant als interessats els respectius cupons des de l'ia del venciment.

En els comptes corrents de la Classe Obrera, abo-tem els següents tipus d'interés:

Imposicions amb 8 dies pre-avis	3 per 100
Id a sis mesos	4 per 100
Id a un any	4 i mitj per 100

Els interessos de les imposicions a plaç els liquidem per trimestres naturals, a l'igual que'ls cupóns.

HORES DE DESPATX: Matí de 9 a 1; tarda de 4 a 7 tots els dies feiners, i de 9 a 1 els diumenges.

Casa Central: Apodaca, 24 (edifici propi) TARRAGONA.

Caixa Auxillar: «Borsí de Tarragona», Rambla de Sant Joan, 27.

ALTRES AGENCIES:
 Torredembarra i Morell

Onze de Setembre

La data de l'Onze de Setembre ha d'ésser pels catalans un record curull d'escarments i exemplaritats.

Exemple ha de donar-nos de braó en la defensa de ço que encara és nostre; de fortitud en no deixar-nos arrabassar el poc que havem conquerit, i prendre'ns ço que encara ens detenten; de constància en palesar que som violentament esclaus, i de santa ira per maleir a qui ens ofen dient que, fora quatre somniadors els demés estem estoicament conformats. Altrament serien esmerçats en vá tant de dolors, tantes angoixes, el sacrifici dels que moren en aquell jorn d'oprobí.

Herois de 1714! Cal que vostra sang no sigui vessada endebades. Màrtirs de la Pàtria: feu que al besar nostra santa Bandera, en posar els llavis sobre les roges barres, a l'escalf del bes es liquin en sang vostra que mullant nostres llavis, ens ubriagui, ens encengui, ens arrossegui a la follia heroica de fer ço que faria un fill per sa mare al albirar-la sofrent entre butxins i cadenes presa.

Data de l'Onze de Setembre! Tú ets l'escarment a la manca de voluntat ferma de voler ésser un poble amo sempre de si mateix. Tú marques la máxima degradació de nostra Pàtria en la devallada, que s'inicià allà a Casp quan conculcant un dels deures dels pobles, entregà son govern a gent estranya.

Onze de Setembre! Has d'ésser una marca sempre roenta aplicada a la carn viva de nostre poble; que en tots moments li recordi com esdevingué que fos bastida l'odiosa ciutadela materialització del monstruós motllo amb que s'ens volgué plasmar un nou cervell, un nou cor, una nova llengua. I no ens morírem en la tortura perquè Déu ens ha fet tal com som i sols l'home foll creu poder esmenar a Déu. I ens referem, fins colgar magnànimament aquella construcció signe de domini tirànic, sota una coberta de flors.

Però l'enemic sotja. Nostra espiritualitat, nostre ésser nacional rebroten demil maneres. Però ell està amatent per bastir sobre aquest florir de nostra ànima retrobada, una nova mena de ciutadela que ens aniquili moralment, ens degradi i ens inutilitzi per ésser mai més nosaltres mateixos.

Onze de Setembre! Cal que ton record ens encomani fermesa i seny per no prevaricar mai més; perquè tots els catalans ens unim en un sol voler i ens fem prou potents per enderrocar tota mena de ciutadeles. I sobre les runes alçar-hi nostra casa, ben nostra, sense hostes, però oberta a tota la humanitat.

Preparació d'envasos per al vi

Tenir els recipients vinaris en mal estat de conservació, pot donar lloc a alteracions en els vins, fent inútils els cuidados posats en l'obtenció de bones veremes i en la seva elaboració. Per ésser època oportuna recordarem breument, qué cal fer per tenir en les degudes condicions els envasos per a vi.

RECIPIENTS USATS

QUE NO PRESENTEN ALTERACIÓ.

De fusta.—Des del moment que s'hagi buidat algui la que sigui l'època, s'escorreran bé; es renten amb aigua pura, s'escorren novament i s'ensofren, renovant aquesta última operació cada sis setmanes fins les veremes. Si fa anys que no han servit, abans de posar-hi vi, es donarà una bona estufa, es convenient també deixar-hi fermentar el most abans de posar-hi vi fet.

ENCAIRONATS I ENCIMENTATS.—Els encaironats es netegen pulveritzant les parets amb lletada de calç i rentant-los després amb aigua. Els encimentats basta fregar-los amb un raspall i aigua clara.

Alterats.—Per regla general sempre que un envàs presenti una alteració és convenient treure el tartrà; amb ell s'arrastren la major part dels microbis o gèrmens de malalties.

Agres.—Si l'agror és lleugera pot confondre's amb l'olor de l'àcid sulfurós procedent de la combustió del sofre. Es prudent doncs olorar l'envàs al cap de 24 hores d'haver sigut destapat. Si l'alteració és lleugera, basta refrescar-lo amb aigua i ensofrar fortament tres vegades amb 48 hores d'interval. Si l'alteració és intensa se'l tractarà amb calç i aigua bullenta, o bé se'l rentarà copiosament amb solució de carbonat de sosa (350 grams de cristall de sosa per 10 litres de aigua); a continuació es renta amb aigua pura, s'escorre, i, encara l'envàs humit, s'ensofra varies vegades com en el cas precedent.

Florits o podrits.—Rentar-los amb solucions de permanganat de potassa (1 gram per litre d'aigua), es passa aigua clara i s'ensofra. Per obtenir millor resultat, s'ompliran d'aigua, i es tindrà dins el permanganat (10 a 15 grams per hectòlitre). Se sacseja l'envàs per fer disoldre el permanganat, i es deixen plens tres o quatre dies, fent-lo rodolar de tan en tan. Si persisteix la mala olor es renova l'operació.

Si la floridura és intensa, es desfonen i cremen amb un soplei, o bé es pela la capa de florit amb l'aixol fins veure's fusta nova.

No hi ha mai seguretat completa de treure els gustos de podrit i florit. S'ha d'ésser molt caute en fer servir envasos que hagin sofert aquesta alteració.

Altres males olors o gustos.—Es tracten com veurem pels envasos nous. Si no basta es fa tractament pel clor com segueix: Es comença per rentar el recipient, i després es fa actuar una solució de pols de gas (clorur de calç) en la proporció de 1 de pols de gas per 10 litres d'aigua, diluint aquesta solució fins a deu vegades el seu volum en el moment de servir; es renta després repetidament. Sempre queda en la fusta un remanent de clor capaç de fer-se sentir en el vi.

RECIPIENTS NOUS

S'omplen d'aigua que s'hi deu estar de vuit a deu dies. Si no es disposa de molta aigua s'artruixaran les parets varies vegades copiosament, després se'ls buida i se'ls deixa assecat un dia o dos.

De fusta.—Es tracten amb estubes de vapor seguit d'un rentat d'aigua fresca o bé es tiren dintre trocets de calç i aigua a continuació. S'emplenen dos quilos de calç per hectòlitre de cabuda i dos litres d'aigua per quilo de calç. També poden rentar-se amb aigua salada bullenta preparada en la proporció de mig quilo de sal per 20 litres d'aigua. Un altre procediment deuen anar seguits d'un rentat amb aigua clara.

Encimentats.—Se'ls donen dues capes d'àcid tàrtic al 25 per cent, amb 48 hores d'interval; després es renten amb aigua clara. O bé tres capes de silicat de sosa: la primera amb una part de silicat i tres d'aigua, la segona una de silicat i dues d'aigua i la tercera dues de silicat i tres d'aigua. Després de dar una capa es deixa assecat, es renta, es deixa assecat altre cop i es dona la nova capa.

Encaironats.—Es renten les parets i es tartaritzen i silicatitzen els junts. Es convenient fer-hi fermentar vi most abans d'allotjar-hi vi fet.

J. R.

Cor d'angel

¡Quin rebombori! ¿Què ha esdevingut en el carrer de Sant Ramon? La gent, amb semblant d'inquietut, s'agrupen davant d'una pobra casa. Té 4 metres escassos d'altura. La finestra del pis, sobre el portal d'entrada.

S'ha mort el cap de casa. Tenia 30 anys. Ha estat casat, galrabé, tres anys. Queden sense ampar la vidua i un fill.

Sis mesos li ha durat la malaltia. Els pocs recursos s'han acabat. ¡Quin espectacle. Déu meu! No pot ésser més trist! Tothom ho comenta amb llàgrimes als ulls.

Quan la mort deixa caure sa dalla damunt d'un vell, exclamem: ¡Pobre home! ¡Déu el perdó! Quan treu del món un ésser plé de vida, un pare de família, el pa de la muller i del fill, sembla la consternació i la commiseració en els cors.

Ja han transcorregut 4 mesos. Aprop de l'estació del ferrocarril, hi ha una placeta. En un dels seus bancs de pedra, s'hi veu sentada una dona. En els seus peus, un nen que s'arrossega per terra. La mare no ha complert vint-i-cinc anys.

El nen no arriba als dos. La dona vesteix pobrement de negre.

La dolor ha envellit i ha enlletgit sa cara. Té el semblant demacrat. La mirada fixa. Presagi segur de que una idea trista rosegua el seu pensament.

La dona fatigada reposa en un banc. Venia d'una masia de veure uns parents seus. Les necessitats es remeien de moment. Després l'auxili va escassejant. A mida que van minvant els auxilis, les penes creixen.

Era dia de festa. El passeig de l'estació, en els pobles, és el més concorregut. Homes i dones, joves i vells, tots endiumenjats, transiten pel passeig. Tot és alegria. Com alegre és la natura. Estàvem a 6 de juny.

Entre la munió, és destaca un grup de gent de remarcable distinció. Un matrimoni i una graciosíssima noia d'uns 8 anys, habillats amb luxe i elegància. Els acompanyen els seus pares, respectables per la seva edat, pel seu port i pel seus modals. Mantes persones de servei i amics per part de la comitiva.

La senyora fixa la vista en la dona sentada en el banc.—¡Quina cara de llàstima fa aquella dona! —diu.—No és estrany, senyora,—diu una velna—la mort del seu marit l'ha portada a la misèria mes espantosa.—(La noia, parant de saltironar, és tot orelles).—¡Pobra dona!—I com que no pot pagar l'anyada, l'amo la vol treure de la casa.—¡Quina situació! per remeiar-la, li enviaré algun diner.—Vosté és molt bona; tot ho acull.

La família aquesta era la de més posició del poble. En aquest vivien els avis, pares de la senyora, el marit de la qual era una acabat fabricant d'alfombres de Barcelona. Els joves esposos tots els anys venien a celebrar el sant de l'avi. Aquest feia un regal a la néta de 500 ptes. per imposar a la caixa dotal. La neta, radiant de jolà, portava el bitllet dintre el moneder.

La noleta ni canta, ni brinca, ni salta. Es queda enrera i amb ella, altres amiguetes que l'acompanyen. Moltes voltes respon amb incoherència a ses

preguntes, mantes vegades gira sos ulls vers la dona del banc. ¡Quins pensaments es van forjant en sa ànima candorosa!

Ja han arribat al moll de l'estació. Tot és donant ordres, encàrrecs, comiats, remerciament... La noleta, aprofitant aquells moments, s'escapolleix. Corre com una daina. La satisfacció es remarca en son semblant. Indici segur d'haver realitzat el seu pensament.

Va de dret a l'encontre d'aquella dona.—Bona dona-li diu,—haveu perdut vostre marit, i aqueix pobrissonet nen, el seu pare; no teniu diners, si no pagueu l'anyada vos treuran de la casa.—

Les llàgrimes brollen dels ulls de la dona. Ple na de condol i amb veu apagada, li diu:—¿Perd quí t'ha enterat, filla meva, de les meves desgràcies?—

—No ploreu, bona dona; sè quan gran es vos tra dissort; em feu molta llàstima; voldria eixuga el vostre plor.—

—¿Ets, potser una criatura divina? ¿Seràs un àngel que Déu m'envia per endulcir, amb tot carinyo, les meves grans penes?—

La noia obre el moneder i treient el bitllet li diu: Teniu, pagueu l'anyada de la casa. Consolau vos que Déu Nostre Senyor aliviarà vostres dolors.—

S'esvera la dona al notar que el bitllet es de 500 pessetes.—No, filla, no. Torna aquest bitllet als teus pares.—

A l'actitud resolta de la dona queda la noia sorpresa. I amb veu un xic temerosa li diu:—És be meu el bitllet; preneu-lo.—No filla meva, no. Què da-t'el.—La noia insisteix:—Preneu aquest bitllet i remeieu les vostres desgràcies.—De cap manera.—Llavors, tirant-li sobre la falda, li diu:—Tanq és vostre;—i emprén una corredissa envers l'estació.

La dona agafa el bitllet, d'una revolada pren el nen al braç. Amb pas apressat, va fent la mateixa ruta que la noia.

Entre la família és notada la desaparició de la noia. Quan més investiguen, més creix la frianga en els cors. Tot són comentaris. La noia és en un trem bondadosa, docil i senzilla. Negres pressentiments sembren l'angoixa en ses ànimes.

La noia s'obre pas entre el murmur de gent que enroilla la família. D'un salt es tira sobre la mare. Petonejant sa cara, li deia:—Mareta meva, em renyis!—

Tothom queda com astorat. Ella, sempre juganera, respon a la pregunta que surt de tots els llavis—on eres?—amb carícies, mimos i afalagaments.—Bé digues ¿d'on vens?—diu el seu pare.—Tot us ho contaré punt per punt, ratlla per ratlla. Quan baixàvem ací a l'estació, ha entrat molt cor la presència d'aquella dona.—

—¡Senyora!—diu una veu, entretallada pel sobresalt i el cansanci. (Es la dona que s'obra pas per entre els circumstants).—Tingui. Aquest bitllet me l'ha tirat aqueixa senyoreta. Se m'ha presentat al meu davant, sense saber com. M'ha endevinat expressant-se amb molta dolçura, les penes que em tenen el cor afligit. Es treu del moneder aqueix bitllet i me'l dona. Jo no li vull. Protesta que ben seu. Li dic que el retorni als seus pares. Llavors me'l tira a la falda. Marxa corrents com un papellona. No la perdo de vista la segueixo.—

—Aquí té el diner, senyora.—No, bona dona, quedeu-vos-el; també jo us el dono. Es una quantitat que cada any li regala l'avi per imposar a la caixa dotal. Li tindrà de menys.—

—Jo molt contenta, mareta meva. No veus que era tan apremiant la necessitat d'aquesta dona? —Ai cor d'àngel.—

El tren ha arribat. Prenen comiat i pugen al cotxe. Arrenca el tren. La noia marxa amb el cor ple de satisfacció. La dona es queda amb l'ànima plena d'agraïment.

Primer de Setembre

Pim... Ha sonat un tret. Pam... n'ha sonat un altre. Pum... i un altre. Pim, pam, pum... i encara més. Aquest s'ha sentit a la costeta; aquell més enllà de la timba, i pel dret de Sant Samison també s'han fet salves: seran en va?

Som al primer de Setembre i s'ha aixecat la veda, amb la llicència a la butxaca, una bona escopeta, ben proveïts de municions i acompanyat d'un gos que no li manqui un nas ensumador, podem sortir al camp, a la muntanya, en cerca de la cobdicia perduda, a la saga de la guatlla, en persecució del conill que la cassola espera; i l'amor propi del caçador ens farà contar les facècies de la forada.

Dels companys que anem, l'un diu que en sap una remada, que les va veure peonar, l'altre també en sap una, que també les va veure peonar; anirem per l'una i anirem per l'altra.

Fa un bon dia i tot és auguri d'una bella jornada.

Escopetes a punt, les barres alçades, cerca d'aquí, cerca d'allà; els cans olfategen... i es fa fosc.

Apostats a l'entrada del poble, hom sent exclamar:

—Jo he mort un puput.

—Jo he fet caure un esparver.

L'altre ha sacrificat un enganya-pastors; i aquell ha tirat a una guatlla, però tan lluny, que sols ha viat l'escopeta, perquè no sigui dit que el primer ha aixecat la veda no hagi fet soroll.

I les perdius, on són? On han anat a parar aquells remats que es veien peonar?

Fa dos mesos que es veien cares alegres, reuions de caçadors que disfrutaven parlant de la molta caça que enguany hi havia; que cuidaven bé el gos i fins li posaven murrió perquè no li matessin, i enguany anava de serio.

Què s'han fet dels caleudaris cinegètics?

Ben bé no ho sabem. Però ve-us aquí que una vegada era un rameta; ve-us aquí que hi havia un engranall; ve-us aquí que uns llaços parats; ve-us aquí que un reclam; que un mal perdigot. I les perdiutes, innoçentes i tontetes, quan tot just caminaven, esgarriades un xic del fogar de llurs pares, veien totes al vil engany: atretes per la veu falsa del seu pare, enllepolides pel grà de blat tenyodor, confiades de viure entre el moblatge de la casa llur, cauen occides al tret traïdor o a la mordaça indigna del mal caçador.

I el mal caçador diu que s'hi guanya la vida: al mal implica encubridors.

Caçador, el bon caçador! Jo te he sentit parlar, reunions de carrer i tertúlies de café, i m'ha semblat oir-te:

—Aquest any sí que disfrutarem, perquè si la guàrdia civil no s'en cuida (és molt gran el país perquè pugui vigilar-lo tot), jo em convertiré en un detector. Allí on senti un tret, allà valgo jo, i denúncia la seguida; ja veuràs si farem feina.

Tothom assenteix, tothom cooperarà eficaçment, i els bons caçadors es converteixen en denunciadors.

Però bé el temps de posar en pràctica l'acordat, o un tret...—Ja la faria jo la denuncia, però és fàcil i després...—

Mires humanes, res més.

Bons caçadors: que es piqui una mica vostre amor propi i prepareu la campanya per l'any vinent; del contrari sortireu a caçar i tornareu a casa amb un puput, un enganya-pastors, un musol. Pim, pam, pum, tot serà fer salves en va.

GLADIS

FUTESSES

NO HI HÁ MISTOS

Com que els cèntims passen alts

Rumià el Senyor Canons

Un mitjà ben lucratiu

Per guanyar alguns calerons.

I el bo del Senyor Canons

Després d'haver-lo trobat

Somrela tot satisfet.

Intentà posar un mercat

Dedicant-se a la revenda

De capses de cinc o deu

De mistos del *monopolio*;

Com que als estancs no en veu

Prò el bo senyor Canons

Va fer un negoci complet,

En comptes de vendre mistos

Vengué plules i cohets.

Es que la pública hisenda

Ho fan ja molt malament;

Prò ja es veu la marilngala,

Ens preparen un augment.

Ja diuen ara que els mistos

Els de cinc en valdràn deu

I els de deu potser que a trenta

I tots muts, res no diguen.

Mes el bon Senyor Canons

Vol vendre mistos; prò calli

Es millió un encenedor

Però això sí... que no falli.

MARINGO

CRONICA ARBOSENCA

RELIGIOSA

Diumenge XVI després de Pentecostés.—Avui ados quarts de dotze catecisme de perseverància; a dos quarts de quatre doctrina i a les cinc corona dolorosa i plàtica dominical.

Misses: Demà a les sis, per Agna Lúcia Sommer; dijous a les sis, per Carme Bonsoms (a. c. s.).

SOCIETARIA

El Sindicat Vitícola Comarcal tingué reunió general ordinària el diumenge passat 2 del corrent. Donat el dia ploviscós que feia amb tot i veurers concorreguda per socis de la vila i comarcans foren molts els que segurament pel temps deixaren d'assistir-hi ja que dels 600 socis en que compta l'entitat sols podien contar-se uns dos-cents escasos, a dos quarts de quatre obra l'acte el senyor President donant compte de la gestió i vida del Sindicat durant l'any transcorregut; acte seguit el senyor Secretari llegeix amb dades precises l'actiu i passiu fins a la data present donant clara idea de l'actuació i curs brillant del nostre Sindicat.

També llegeix les entrades i despeses de la campanya 1922 a 1923 essent aprovades per unanimitat. Es proposat per la junta el 25 per cent per amortització de deutes, essent aprovat.

Es proposat fer una campanya de propaganda per la comarca remarcant els bons resultats del Sindicat, quedant que la junta ho tindrà en compte.

El canvi de membres de la Junta Administrativa fou aprovat. Substituint als senyors Romagosa Rosell, Ven-

tosa Petit i Jané Ferré per Agustí Escarrà Janer, Andreu Font Surlol i Frederic Alborná Vidal.

Balanç General del Sindicat Vitícola Comarcal de l'Arbós Campanya 1922-23

ACTIU		PASSIU	
Caixa	1551'43	Emprestat 1919	23025'00
C. C. deutors	53934'35	Id. 1921	50000'00
T. cartera e. 1919	6975'00	C. d'Estalvis	40000'00
Edifici-fàbrica	71082'08	Acreeadors	5000'00
Maquinària	66953'00	Cupons a pagar	4258'50
Mobiliari	1823'55	Impost alcohol	12174'40
Envasos	5508'50	C. C. acreeadors	2640'65
Generes	22186'09	C. C. soci	942'00
A. B. de Penedés	250'00	A repartir 1922-23	44645'08
		Capital	47578'28
	230263'91		230263'93

Compte de Pèrdues y Ganàncies

Producte alcohol	88815'85	Interesos	5675'10
Id. tartre	20171'15	Combustibles	5359'75
Id. variis	7129'90	Transports	5211'15
	116116'90	Jornals	17453'35
		D. fabricació	4401'80
		D. generals	5858'42
		Vi i mares	25212'25
		Amortitzacions	2300'00
		A repartir 1922-23	44645'08
			116116'90

Kilos de brisa recollits 923690 = 15394 sacs

REPARTIT

734490 K. brisa fermentada a 5'75 p. 100 K. p.	42233'15
18090 » » » agre a 2'50 p. 100 » »	452'25
171110 » » » verge a 1'1453 100 » »	1959'68
923690	44645'08

■ ■ ■

VARIA

Renovant les profitoses vetllades cinematogràfiques que el Centre de Sant Lluís donava per esplai dels seus socis, interrompudes durant els mesos que mes s'ha sentit la calor, avui a dos quarts de set de la vetlla es projectarà un variat programa de cintes cinematogràfiques.

■ ■ ■

Pel Ministeri de Foment ha sigut subvencionat l'arranjament del circuit Vilafranca-Monjos-Almúnia on ha de celebrar-se la tercera cursa organitzada per la Penya Rhin.

Aquesta important prova automobilista no tindrà lloc el 14 d'Octubre com s'havia anunciat, sino que la seva celebració s'ha ajornat fins el dia 24 del mateix mes, per tal de que la seva coincidència amb altres manifestacions automobilistes que s'escauen en aquell dia no fos obstacle a assistir-hi molts aficionats.

■ ■ ■

La tempesta del dia 31 causà desperfectes en la línia telefònica de Torrelletes. La tardança en l'adob de la averia ens privà la comunicació amb aquell poble durant uns quants dies.

■ ■ ■

S'han acomiadat d'aquesta vila, donant per finalda la temporada d'estiu les famílies Roquer—Negrevertis, Machiandlarena-Castro. i Basas-Grau.

Plaenta els hagi sigut l'estada entre nosaltres

■ ■ ■

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrà : Major, 43

MEL DE ROMANI

Obtinguda pel sistema movillista

Calitat insuperable : Puresa garantida

Preus econòmics

Punts de venda A. Romagosa, Major 11
R. Escarrà, Major 54
J. Ferrer, Major 51

→ ARBÓS ←

PIANOS

Llogant un piano nou o d'ocasió, diuete un número de casualitats determinades obrindrà V. el piano de propietat.

EXPOSICIÓ PERMANENT

Becció de manubris, canvis de música, sempre moderna, sense canviar el piano.

JOSEP MATA-S. Pere 34.-Cera 19.-Teléfono 245

Vilafranca del Penadés

Francesc Ribas

PINTOR DECORADOR EMPAPERADOR
Major, 54 - ARBOS

Especialitat en els treballs d'empaperació. Podem oferir en aquest ram nous mostruaris, recentment rebuts, tant del país com del estranger.

DECORACIÓ D' HABITACIONS

Pinures de mobles i portes, a l'oli i a l'esmail. Demanis pressupost avants de començar cap obra amb la seguretat de que us serà aventatjós.

Preparació de tota classe de pintures per als aficionats

CALAFELL

BANYS, CAFÉ I RESTAURANT

Coberts des de 5 pessetes -:- Casetes i roba per a banyar-se

Servei d'autos:

Desde Vilafranca, a les 9'00 mati i 2'00 tarda.	2'00 pessetes
» Monjos, » 9'10 » 2'10 »	1'50 »
» Arbós, » 9'30 » 2'30 »	1'00 »
» Gornal,	1'00 »
» Bellvey,	1'00 »
» Vendrell, a les 10 mati i 3 tarda.	0'75 »
» Calafell a la platja	0'25 »

Punt de Parada a l'Arbós: Davant l'abeurador de la Carretera

ROSEND MARTÍ

Diposit de
Bensina Shell
|
OLIS

Major, 15 Arbós

Foto-Estudi Almirall

Sucursal de Vilafranca

Rambla Gener, 20

Arbós del Penedés

Fábrica de Mosáic Hidráulic Casa JULIVERT

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica, : Escales aigüeres, lavabos, piques, waters, safaretxos, dipòsits, tuberfes i balustres

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS.

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàlec i preus.

DOCTOR ROBERT, 12 I NORT, 5

-:-

TELÉFON 811

VENDRELL

Representant a Arbós: Maria Galvez. Carrer Major

GASOLINA

A PREUS DE FÀBRICA

Olis i Valvolina purs

J. Ferrer Vidal

ARBOS

REPRESENTANT DEL

R. A. C. C.

Major, 31 : Forn, 2 i 4

